

Επίσκεψη ΥΦΕΘΑ Αλκιβιάδη Στεφανή σε Ρόδο και Καστελόριζο

/ [Επικαιρότητα](#)

Ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας Αλκιβιάδης Στεφανής βρέθηκε στη Ρόδο και το Καστελόριζο, την Κυριακή 1 και τη Δευτέρα 2 Αυγούστου. Μετέβη στην 95 ΑΔΤΕ (Ανώτερη Διοίκηση Ταγμάτων Εθνοφυλακής), στην Ρόδο, όπου ενημερώθηκε για τις τρέχουσες δράσεις και συνομίλησε με το προσωπικό. Ενημερώθηκε επίσης, για τη συνδρομή των Ενόπλων Δυνάμεων στην αντιμετώπιση των πυρκαγιών, που ξέσπασαν στο νησί, ενώ επισκέφθηκε τις πληγείσες περιοχές και τα απειλούμενα στρατόπεδα.

Το πρωί της Δευτέρας μετέβη στο Καστελόριζο, όπου συμμετείχε ως ομιλητής σε συνέδριο που διοργανώθηκε από την Παγκόσμια Διακοινοβουλευτική Ένωση Ελληνισμού (Πα.Δ.Ε.Ε.), με θέμα το Δίκαιο της Θάλασσας (The Law of the Sea).

Παρόντες στην εκδήλωση ήταν ο Υφυπουργός Παιδείας Δρ Άγγελος Συρίγος, ο Δήμαρχος Μεγίστης κ. Γεώργιος Σαμψάκος, ο Πρόεδρος της Επιτροπής Απόδημου Ελληνισμού και Βουλευτής Β΄ Θεσσαλονίκης κ. Σάββας Αναστασιάδης, ο Πρόεδρος της Πα.Δ.Ε.Ε και Γερουσιαστής κ. Λεωνίδας Ραπτάκης, ο Γενικός Γραμματέας για τους Έλληνες του εξωτερικού και τη Δημόσια Διπλωματία κ. Γιάννης Χρυσουλάκης, καθώς και αξιωματούχοι, εκπρόσωποι της τοπικής κοινότητας και μέλη της Πα.Δ.Ε.Ε.

Ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας επισκέφθηκε επίσης την πυραυλάκατο «ΤΠΚ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ» και τον Λιμενικό Σταθμό Μεγίστης.

Η Πα.Δ.Ε.Ε. αποτελεί οργανισμό, ο οποίος συστάθηκε το 1996 με πρωτοβουλία της Ελληνικής Κυβέρνησης και έχει υιοθετήσει σημαντικά ψηφίσματα για την υποστήριξη ελληνικών θεμάτων σε διεθνές επίπεδο.

Ακολουθεί η ελληνική απόδοση της ομιλίας του Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας:

«Αποτελεί μεγάλη τιμή για εμένα που βρίσκομαι στο σημερινό Συνέδριο για το Δίκαιο της Θάλασσας, το οποίο οργανώνεται στο πλαίσιο της 13ης Γενικής Συνέλευσης της Παγκόσμιας Διακοινοβουλευτικής Ένωσης Ελληνισμού. Το γεγονός ότι η εκδήλωση αυτή λαμβάνει χώρα στο νησί του Καστελόριζου, ενός από τα πλέον απομακρυσμένα και ευαίσθητα σημεία της εθνικής μας επικράτειας, αδιαμφισβήτητα προσδίδει στην περίπτωση μια ιδιαίτερη αξία.

Στην πορεία της ιστορίας της ανθρωπότητας και της εξέλιξης της αλληλεπίδρασης μεταξύ των εθνών, το Δίκαιο της Θάλασσας αντιπροσωπεύει ένα σημαντικό επίτευγμα εντός του πλαισίου των ευρύτερων προσπαθειών για την εγκαθίδρυση ενός διεθνούς κράτους δικαίου. Πράγματι, είναι πέραν αμφιβολίας ότι το σύγχρονο Δίκαιο της Θάλασσας λειτουργεί ως έλεγχος στην αυθαίρετη άσκηση βίας και θέτει εκτός νόμου προσεγγίσεις τύπου «η ισχύς παράγει δίκαιο» στις σχέσεις μεταξύ κυρίαρχων κρατών, παρέχοντας έτσι διεθνή σταθερότητα, ενισχύοντας τη νομική σαφήνεια και περιορίζοντας τις διαμάχες.

Το έθνος μας παραδοσιακά τηρεί την αρχή που διατυπώθηκε από τον Ηρόδοτο περισσότερες από δύο χιλιετίες πριν, δηλαδή ότι **«έχουμε και γη και Πατρίδα, όσο έχουμε πλοία και θάλασσα».** Ως παραδοσιακό ναυτικό έθνος, ως παράκτια χώρα με εκτεταμένη ακτογραμμή και ως κράτος Σημαίας, με ένα μεγάλο και στιβαρό εμπορικό στόλο, η Ελλάδα πάντοτε διατηρούσε ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την εξέλιξη και την ορθή εφαρμογή του Δικαίου της Θάλασσας. Για τον λόγο αυτό, συμμετείχε ενεργά στις **διαπραγματεύσεις που προηγήθηκαν της υπογραφής της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας το 1982, την οποία επικύρωσε το 1995.** Σήμερα, η Ελλάδα θεωρεί τις αρχές που κατοχυρώνονται στη Σύμβαση, περιλαμβανομένων αυτών που έχουν εθιμική ισχύ και κωδικοποιήθηκαν από αυτή, τον **θεμέλιο λίθο της διεθνούς νομιμότητας** και σταθερότητας στους ωκεανούς του κόσμου. Αυτή την οπτική γωνία τη συμμερίζεται αδιαμφισβήτητα η συντριπτική πλειοψηφία της κοινότητας των εθνών.

Η προσέγγιση αυτή φαντάζει ακόμη πιο σημαντική, αν λάβει κανείς υπόψη το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι επίσης μέρος στη Σύμβαση. Συνεπώς, θα μπορούσαμε πολύ πειστικά να επιχειρηματολογήσουμε ότι τα ελληνικά θαλάσσια σύνορα και ζώνες είναι επίσης και ευρωπαϊκά, άρα οποιεσδήποτε παραβιάσεις ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων συνιστούν παράλληλα παραβιάσεις ευρωπαϊκών κυριαρχικών δικαιωμάτων.

Δυστυχώς, δεν μοιράζονται όλοι στις γείτονες χώρες την προσήλωσή μας στο κράτος δικαίου, τον αμοιβαίο σεβασμό και την ειρηνική συνύπαρξη. Πιο συγκεκριμένα, παραβιάζοντας τακτικά τα θαλάσσια κυριαρχικά δικαιώματα των γειτονικών της κρατών, εκτοξεύοντας παράνομες απειλές και προωθώντας τελείως έωλες ερμηνείες του διεθνούς δικαίου, η Τουρκία αγνοεί κατάφωρα τους πιο βασικούς κανόνες του Δικαίου της Θάλασσας και προσπαθεί να υπονομεύσει τα θεμέλια της σταθερότητας στην περιοχή του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου. Αυτή η συμπεριφορά αντιπροσωπεύει ένα σκέλος της γενικότερα

παράνομης και αποσταθεροποιητικής στάσης της Τουρκίας, που εκτείνεται από τον Καύκασο έως τη Βόρεια Αφρική.

Σε αυτή την προκλητική και ασφαλώς αντιπαραγωγική στάση, η Ελλάδα απαντά επιβεβαιώνοντας ενεργά και ασκώντας τα δικαιώματά της υπό το Δίκαιο της Θάλασσας. Η περίοδος της απλής παγίωσης και η εποχή της στάσης «δεν διεκδικούμε τίποτα» ανήκουν στο παρελθόν. **Για αυτό τον λόγο, η κυβέρνησή μας υπέγραψε τις συμφωνίες θαλάσσιας οριοθέτησης με την Ιταλία και την Αίγυπτο το 2020 και, το 2021, επέκτεινε τα χωρικά ύδατα της χώρας μας από τα 6 στα 12 ναυτικά μίλια κατά μήκος της δυτικής της ακτογραμμής. Παράλληλα, διατηρήσαμε σαφώς το δικαίωμά μας να επεκτείνουμε μονομερώς τα υπόλοιπα χωρικά μας ύδατα οποιαδήποτε στιγμή.**

Αυτή η πολυδιάστατη και πολύπλευρη διπλωματία υποστηρίζεται από την αποτρεπτική ισχύ που παρέχουν οι Ένοπλες Δυνάμεις μας, τις οποίες θα συνεχίσουμε να ενισχύουμε. Κανένας επιτιθέμενος ή διεθνής ταραξίας δεν πρέπει να έχει οποιαδήποτε ψευδαίσθηση σχετικά με την προσήλωσή μας στην υπεράσπιση όλων των πτυχών της κυριαρχίας μας, καθώς και στην ικανότητά μας να το πράξουμε επιτυχώς, οπουδήποτε και οποτεδήποτε παραστεί η ανάγκη.

Κλείνοντας, θα ήθελα να συγχαρώ ειλικρινά τον Δήμο Μεγίστης και την Παγκόσμια Διακοινοβουλευτική Ένωση Ελληνισμού για αυτή τη δημιουργική και συναρπαστική εκδήλωση. Σε αυτή την περίοδο παγκόσμιας και περιφερειακής αναταραχής, που ο Ελληνισμός δοκιμάζεται εκ νέου από έναν αριθμό διαφορετικών προκλήσεων, η αλληλεγγύη μας, η αποφασιστικότητά μας και η προσήλωσή μας στο κράτος δικαίου αποτελούν τα εχέγγυά μας ότι, για μια ακόμα φορά, δεν θα φανούμε ανεπαρκείς».

